

Nr 11

Av herr Nilsson, Ferdinand, m. fl., om handläggning av narkotikamål inom stängda dörrar.

(Lika lydande med motion nr 15 i Andra kammaren)

Myndigheterna har effektiviserat åtgärderna mot narkotikamissbruk och även vidtagit skärpta åtgärder mot dem som profiterar av att tillhandahålla narkotika. Detta har också medfört en ökad frekvens beträffande rättegångar i samband härmed.

Betydande uppmärksamhet i pressen tilldrog sig de former under vilka handläggning av s. k. knarkmål inför domstol i Västerås ägde rum och konsekvenserna härav. Det anges att rättegångssalen befolkades av ett sextiotal ungdomar från knarkgängen och dem närstående. Nämndledamöter med beprövad omdömesgillhet har ansett sig kunna konstatera att ej blott vittnen utan även mindre hårdföra åtalade lät sig influeras av åhörarnas närvaro och allmänna attityd. Svårigheterna att få ärendena vederbörligt belysta under sådana förhållanden har därför framstått som betydande och särskilt uppmärksammas. I anledning av påtalanden i pressen har även från domarhåll angivits att sådana situationer torde förekomma ofta nog på andra håll landet runt.

Av nämndemän inom Uppsala län har bestyrkts att likartade förhållanden där kommit till synes. Från Västervik meddelas i pressen att därstädes nyligen två vittnen i narkotikamål av rädsla för repressalier icke vågade framträda så länge en för grovt narkotikabrott åtalad person befann sig i rättegångssalen.

Av en ung narkoman som intervjuades i radio kort före årsskiftet uppgavs att en person i hans bekantskapskrets fått en kniv i ryggen sedan han angett en langare. ”Hellre ett halvår på Kumlafängelset än att ange den som säljer preludinpiller”, var den intervjuade narkomanens slutsats.

Rikspolischefen Carl Persson bekräftade i detta sammanhang att tagen hårdnat i narkomankretsar allteftersom myndigheternas åtgärder skärpts och blivit effektiva.

Rättegångsbalkens kap. 5 innehåller bestämmelser angående rättegångsförhandlingar inom stängda dörrar och eventuellt förordnande därom. Likaså anges däri att i sådana fall må förordnas att därvid avkunnad dom m. m. om så befinnes skäligt icke må offentliggöras. Motsvarande gäller beträffande rättsens protokoll (kap. 6).

Lagens bestämmelser medger möjligheten att utöver vad som direkt säges även i ett eller annat enskilt fall av ömtålig karaktär domstolen kan besluta om rättegångsförhandlingar inom slutna dörrar. Läget när det gäller narkotikaärendena framstår

dock för närvarande som så infekterat att mera generella förordnanden eller anvisningar framstår som påkallade. Dessa torde därvid böra omfatta såväl rättegångsförhandlingar inom slutna dörrar som rättegångsprotokollen. Möjligen torde även erfordras att vissa lagändringar vidtages.

Därför föreslås,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder i form av förordning, anvisningar eller eventuellt erforderlig lagstiftning, varigenom domstol beredes generella möjligheter att handlägga narkotikamål inom slutna dörrar, samt besluta att protokollen i sådana fall icke skall offentliggöras.

Stockholm den 10 januari 1969

Ferdinand Nilsson (cp) *Axel Kristiansson (cp)* *Thorsten Larsson (cp)*
i Kungsängen

Harald Pettersson (cp) *Nils-Eric Gustafsson (cp)* *Ivan Svanström (cp)*
Sven E. Sundin (cp) *Eric Carlsson (cp)*
